

DMU vurderer, at tilbagegangen i bestanden af harer og agerhøns siden 1960 hovedsagelig skyldes ændringer i arealudnyttelsen, herunder især intensiveringen af landbrugsdriften. Det er navnlig faktorer som markstørrelse, afgrødevalg og afgrødesammensætning samt brug af pesticider og markredskaber, der er afgørende for ynglebestandens tæthed og ynglesucces. Den negative effekt af pesticiderne skyldes næppe den direkte giftvirkning, men effekten på mængden og udvalget af fødeemner, dvs. ukrudtsplanter og de insekter, der lever på ukrudtsplanterne. Sammenlægning af marker og sløjfning af mange markskel og levende hegn har endvidere fjernet mange af de naturlige dækningsmuligheder i landbrugslandskabet for harer og agerhøns.

De landskabsændringer, der har resulteret i forringelse af levestederne for harer og agerhøns, har tilsyneladende givet bedre betingelser for visse prædatorer. Den vigtigste prædator er ræven, men også krager og husskader spiller en væsentlig rolle. Prædationen rammer killingerne hos haren og såvel æg som kyllinger hos agerhønsene. Derudover tager ræven en del rugende agerhøner på reden. Den mest følsomme periode for prædation er yngletiden, især det tidlige forår hvor vegetationen kun giver sparsom dækning. Det dynamiske samspil mellem forskellige prædatorer gør det imidlertid svært at vurdere effekten af en reduktion af eksempelvis ræve, krager og husskader, idet andre prædatorer erfaringsvis vil få større spillerum. En hård begrænsning af udvalgte prædatorer vil muligvis lette, men ikke nødvendigvis fjerne prædationstrykket fra harerne og agerhønsene.

Der foreligger desværre ingen dokumentation for bestandenes evne til at kompensere for forskellige grader af jagttryk i større sammenhængende områder under de gældende landskabsmæssige og bestandsmæssige forhold. Den jagtlige udnyttelse af harer og agerhøns anses generelt ikke for at have spillet nogen rolle i den kraftige bestandstilbagegang siden 1960.

Der er dog ingen tvivl om, at hare- og agerhønsbestande i optimale biotoper er i stand til at modstå et endog særdeles stort tryk (jagt og prædation). Den sikreste og mest langsigtede måde at afhjælpe den bestandsmæssige situation for harer og agerhøns vil derfor være en målrettet forbedring af levestedernes kvalitet«.

Jagttiderne fastsættes normalt for en periode på 3 år. De er senest fastsat i bekendtgørelse af

22. september 1999, der trådte i kraft den 1. april i år, og jeg ser derfor og under hensyn til ovenstående oplysninger ingen grund til allerede nu at revidere disse.

Spm. nr. S 2093

Til finansministeren (23/3 2000) af:

Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang de danske skatteydere bidrager til at finansiere nedenstående organisationer/organer, og vil ministeren belyse, om de nævnte organisationer/organer modtager anden offentlig bestemt støtte, eksempelvis fra tipsmidlerne.

- Transportrådet
- Det Økologiske Råd
- Teknologirådet
- Energimiljørådet
- Den Grønne Fond
- Videntcenter for lette elkøretøjer i Danmark
- Danmarks Transport Forskning
- Danmarks Naturfredningsforening
- Danmarks Aktive Forbrugere
- NOAH
- Sund Bytrafik
- Dansk Cyklist Forbund
- Naturrådet
- Friluftsrådet
- Forum for Energi og Udvikling
- Videntcenter for Vedvarende Energi
- Rådet for Trafiksikkerhedsforskning
- Center for Trafik- og Transportforskning?«

Begrundelse

I forlængelse af debatten omkring trafik og miljø ønskes en oversigt over støtte fra staten til organisationer som deltager i debatten.

Svar (4/ 4 2000)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Som det fremgår af nedenstående tabel, er der i 1999 givet tilskud til følgende organisationer/organer.